

KP. Σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κára, φῆς, ἢ καταρνῇ μὴ δεδρακέναι τάδε;

AN. Καὶ φημὶ δρᾶσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

KP. Σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μήκος, ἀλλὰ συντόμως, ἥδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

AN. Ἦδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῇ γὰρ ἦν.

KP. Καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

AN. Οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισεν νόμους, οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ψόμην τὰ σὰ κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῇ θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. Οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθες, ἀλλ' αἰέ ποτε ζῇ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη. Τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ; κεῖ μὴ σὺ προῦκήρυξας. Εἰ δὲ τοῦ χρόνου πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω· ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὥς ἐγὼ κακοῖς ζῇ, πῶς ὁδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; Οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαρπτον ἡνσχόμην νέκυν, κείνοις ἂν ἦλθουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι. Σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν, σχεδὸν τι μῶρω μωρίαν ὀφλισκάνω.

XO. Δηλοῖ τὸ γέννημ' ὁμὸν ἐξ ὁμοῦ πατὴρ τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

KP. Ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῇ θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις. Σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας. Αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε ἐξηπίστατο, νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους· ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἥδε δευτέρα, τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν. Ἡ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνὴρ, εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῇδε κείσεται κράτη. Ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὁμαιμονεστέρα τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς Ἐρκείου κυρεῖ, αὕτη τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου. Καὶ νῖν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν. Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων. Μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

AN. Θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἐλών;

KP. Ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

AN. Τί δῆτα μέλλεις; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ, οὕτω δὲ καὶ σοὶ τὰμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ. Καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήῃ φόβος. Ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.